

דבר מהפלך, וכessa זה לא נתנו
ולא שורה אלא בחידש השבעי,
שהוא יום הדין, يوم שבו כל בני
העולם נפקדים בו, כלם עוברים
לפני אותו פסא. ועל זה ותנה
הפקה בחידש השבעי, בחידש
השביעי וdag, שהיא דין העולם.
על הרי אררט - אלו (עמדו הפסא)
בעלי הדין, בעלי יבבה ויללה,
וכולם שלוחים (שלום שקטם) באוטו
יום לפני הקדוש ברוך הוא, וכמה
בעלי מגנים מתחוררים ביום זה,
וכולם עומדים פחת אותו פסא
ברין העולם.

ישראל מתפללים תפלה באוטו
יום, ומבקשים ימתנגןם לפניו,
ותוקעים בשופר, ומקדוש ברוך
הוא חס עליהם והופך דין
לרוחמים, וכל עליונים ותחוננים
פוחחים ואומרים: (שם פט) אשרי
העם יודעי תרואה. ועל זה צരיך
באוטו היום, שאותו שטוקע
שידע עקר דבר, ויבנו בה
תרואה, ויעשה הדבר בבחמה,
ועל זה כתוב אשרי העם יודעי
תרואה, ולא כתוב תוקעי תרואה,
והרי נתבאר.

הלו כ' כל אותו יום. פשירד
הלילה על למקום אחד, ומצא
מערה אחת. אמר רבי אלעזר,
יפנס אחד לתחזק המערה, אם
נמצא מקום שהוא יותר מתקן.
נכנס רבי יוסי, וראה מערה אחרת
בתוכה, אור הנר בה. שמע קול
אחד שריחה אומר: בהללך את
הנרת אל מול פני המנורה יארו
שבעת הנרות. כאן לקחה בנסת
ישראל אור, והאם העליונה
מתעתרת, וכל הנרות ממונה
מאירים. בה שני שלקבות
דקיקות פורחות, כלם שושבינים
(מליגיט) קשורים לעליונה, ומשם
למטה.

מלה מן מלפה, והאי כורסיה לאatakן, ולא
שריא. אלא בחידש השבעי, דאייה יומא
דדין, יומא דבל בני עולם אתקדון ביה,
בלהו עברין קמי ההוא ברסיה. ועל דא, ותנה
התבה בחידש השבעי, בחידש השבעי וdag,
ראייה דינא דעלמא.

על הרי אררט, אלין (פעמי כורסי) מאריהון
דдин, מאריהון דיבבא ויללא, ובלהו
שליחין (ס"א רכלחו שכיביז) בהhoa יומא קמי קדרשא
בריך הוא וכמה מאירי טריסין אתקערו בהאי
יומא, ובלהו קיימי תחות ההוא ברסיה,
בדינא דעלמא.

ישראל מצלאן צלotta בהhoa יומא, ובען
ומתהננו קמייה, ותקען בשופר,
וקודשא בריך הוא חיות עליינו, ומתקוף דינא
לרחמי. וכל עליוי ותאי, פתחי ואמרי, (ההלים
^ט) אשרי העם יודעי תרואה. ועל דא בעינה
בהhoa יומא, יכון ביה בתרואה, ויעבד מליה
בכחמתא, ועל דא כתיב, אשרי העם יודעי
תרואה, ולא כתיב תוקעי תרואה, וזה אמר.
אילו כל ההוא יומא, בד רמש ליליא, סליקו
לחדר אחר, ואשכח חדר מערכאת. אמר
רבי אלעזר, ליעול חד גו מערכאת, אי אשתחח
אחר דאייה יתר מתקן. על רבי יוסי, וחמא
מערכאת אחרא בגויה, נהරא דשרגא ביה,
שמע חד קלא דהוה אמר, בהעלותך את הנרות
אל מול פני המנורה יארו שבעת הנרות. הכא
נטלא בנסת ישראל נהרא, ואמא עלאה (ז"
ק"נ נ"א) מתעטרא, ובלהי בוציני מינה נהריין.
בה תריין טופסירין דקיקין פרחין, וששבינין
(ס"א שבבי) בלהו קטרין לגבי עצלה, ומperf
לתקא.